

افزایش در خواست‌ها برای برکناری نتانیاهو

شماره‌ای از مقامات ارشد سابق رژیم صهیونیستی در نامه‌ای به رئیس این رژیم خواستار برکناری «فوری» نتانیاهو از قدرت شدند. بیش از ۴۰ فرمانده ارشد نظامی سابق رژیم صهیونیستی و برخی از مقامات اطلاعاتی، رهبران تجاری و دیپلمات‌های این رژیم، خواستار «برکناری فوری» بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل از سمت خود شده‌اند. به گزارش «فاکس نیوز» این افراد در جریان نامه‌ای که خطاب به اسحاق هرزئوگ، رئیس رژیم صهیونیستی نوشته شده است، استدلال کرده‌اند، نتانیاهو تا زمانی که در مقام نخست‌وزیری و رهبری این رژیم باقی بماند، خطری آشکار برای امنیت آن محسوب می‌شود. از سوی دیگر نخست‌وزیر پیشین اسرائیل، ایهود اولمرت اعلام کرد که کابینه اسرائیل باید برای توقف عملیات نظامی در نوار غزه، حتی در صورت نیاز به ارائه ضمانت‌های بین‌المللی، آمادگی نشان دهد. اولمرت در گفت‌وگو با کانال ۱۲ تلویزیون اسرائیل بار دیگر بر ضرورت توقف فوری جنگ و بازگرداندن اسرای اسرائیلی تأکید کرد و گفت، اگر نخست‌وزیر بود، هرگز مدعی نابودی حماس نمی‌شد.

ناتو از آمریکا دفاع نمی‌کند

نامزد پیشین جمهوری خواه انتخابات ریاست جمهوری آمریکا روز یکشنبه درباره بی‌مهرمانی این کشور در نتیجه جنگ اوکراین هشدار داد و بار دیگر شدیداً علیه ناتو موضع گرفت. دونالد ترامپ در جمع حامیان در شهر لاس‌وگاس گفت: «ما داریم هزینه ناتو را می‌دهیم و چیز زیادی از آن به‌دست نمی‌آوریم... اگر زمانی به کمک‌شان نیاز داشته باشیم و به ما حمله شود، فکر نمی‌کنم به ما کمک کنند. من آنها را می‌شناسم». در شرایطی که ابراز نگرانی چهره‌های شناخته‌شده اروپایی درباره بازگشت ترامپ به قدرت ادامه دارد، او تهدید خود برای خروج آمریکا از ناتو را تلویحاً تکرار کرد و بند پنجم آن را برای واشنگتن ناکارآمد خواند. طبق بند پنجم اساسنامه پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، حمله به یک کشور عضو، حمله به همه کشورهای عضو ناتو تلقی می‌شود. ترامپ بارها در زمان ریاست جمهوری خود از هزینه‌های بالای آمریکا در ناتو بی‌توجهی آلمان و دیگر کشورهای عضو برای صرف هزینه در این ائتلاف نظامی گله داشت.

تقویت روابط پکن با طالبان

معاون بخش آسیایی وزارت خارجه چین با سفیر طالبان دیدار کرد و ضمن تأکید پکن بر تقویت روابط با طالبان، دو طرف درباره مسائل بازرگانی و کنسولی میان دو کشور گفت‌وگو کردند. در صفحه شبکه اجتماعی ایکس سفارت افغانستان در پکن آمده است: «ما مینگ، معاون بخش آسیایی وزارت خارجه چین در این دیدار در مورد تقویت روابط دیپلماتیک چین با طالبان اطمینان داد.» «بیخ‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان در خصوص این دیدار گفت: «عموماً بحث درباره روابط میان افغانستان و چین صورت گرفت: از جمله تجارت در افغانستان، سرمایه‌گذاری، پروژه‌های چین با افغانستان که آغاز شده و یا در جریان کار است و همچنان در مورد ارتباطات افغانستان با چین بحث و گفت‌وگو شد.» هم‌زمان اسدالله بلال کریمی، سفیر طالبان در چین از کشورهای شرکت‌کننده در نشست منطقه‌ای کشورهای عضو گروه تماس در کابل، ایجاد فرصت همکاری متقابل با افغانستان را خواستار شد. برخی آگاهان سیاسی بر این باورند که تقویت روابط با کشورهای همسایه و منطقه به سود افغانستان است.

غرب دارد یاد می‌گیرد که باید پول خود را برای بهبود شرایط خرج کند. رقابت زیرساخت‌های تسلیحاتی اکنون در جریان است. چین باید برای ارتقای زیرساخت‌هایش در ساختار جهانی اعتباری برای خود داشته باشد اما جهان هرچه بیشتر به‌طور جمعی در زیرساخت‌های مهم سرمایه‌گذاری کند، احتمال اینکه تمام راه‌ها به چین ختم شود، کاهش پیدا می‌کند.

در بیشتر موارد، زیرساخت‌هایی مثل بنادر و شبکه‌های برق غیرقابل انحصار و غیرقابلیت‌اند چرا که برای تمام استفاده‌کنندگان تجاری در دسترس‌اند و برای هر کدام از آنها خدمات یکسانی ارائه می‌دهند. هر کدام از این پروژه‌ها، چه خطوط لوله باشد، چه شبکه برق یا کابل اینترنتی، خواه ناخواه پروژه بسیار بزرگتر تبدیل جهان به یک سیستم زنجیره تأمین به‌هم‌پیوسته را پیش می‌برند.

بر خورداری از مسیرهای بیشتر برای عرضه و پاسخگویی به تقاضا، به‌دفع شوک‌های تومی کمک می‌کند. ما باید محصولات غذایی بیشتری بکاریم، نیمه‌های‌های بیشتری تولید کنیم و مواد معدنی کمیاب بیشتری را در کشورها استخراج کنیم و اطمینان حاصل کنیم هیچ نقطه خفگی برای حمل و نقل این کالاها در سراسر جهان وجود ندارد.

توانایی منتقل کردن حمل و نقل دریایی از کانال سوئز به خط ریلی اوراسیا و حتی عبور سریع‌تر کالا از طریق قطب شمال دقیقاً نشان می‌دهد که اقتصاد جهانی می‌تواند در برابر شوک‌های بیرونی مقاوم‌تر شود. تنها بر این اساس است که جهان از نظر زیرساختی بسیار یکپارچه و مطلوب می‌شود و نسبت به سیستم کنونی برتری می‌یابد. دنبال کردن این امر با توجه به شتاب گرفتن تغییرات اقلیمی برای بقای تمدن بشر ضروری است.

تأثیرات تغییرات اقلیم، احتمالاً مهاجرت یک میلیارد نفر یا بیشتر را در این قرن به‌همراه خواهد داشت. جمعیت از مناطق ساحلی به مناطق غیرساحلی، از مناطقی در ارتفاعات پایین‌تر به مناطقی با ارتفاع بالاتر و از اقلیم گرم‌تر به اقلیم سردتر جابه‌جا می‌شوند. در حال حاضر خط مسیر جدیدی را از مهاجرت‌ها در حجم بزرگی مشاهده می‌کنیم که قبلاً تجربه نکرده‌ایم. مثل مهاجرت ساکنان جنوب و جنوب‌شرق آسیا به اروپا و آسیای مرکزی. با فرض اینکه اکثریت جمعیت انسانی در منطقه وسیعی از اوراسیا زندگی می‌کنند، پیش‌بینی گردش اجتناب‌ناپذیر مردم به سمت مناطق جغرافیایی مقاوم‌تر در برابر تغییرات اقلیم، در سراسر اروپای شرقی و آسیای مرکزی و ایجاد زیرساخت‌های شهری موردنیاز برای مسکن، حمل‌ونقل، مراقبت‌های بهداشتی و دیگر تاسیسات امری حیاتی است. این سرمایه‌گذاری‌ها بخشی از اقدامات بزرگ جهانی هستند که اقتصاد جهان را تقویت می‌کنند: زیرساخت‌ها شغل ایجاد می‌کنند و بهره‌وری را افزایش داده، رشد مصرف و تجارت را بیشتر می‌کنند و استعدادها و جذب جریان سرمایه را افزایش می‌دهند.

ساخت و اتصال مناطق شهری که تمدن مدرن براساس آنها بنا شده، داستان ۱۰ هزار ساله بشریت است. لایه‌های انباشته زیرساخت‌ها، از جاده‌های رومی‌ها گرفته تا خط ریلی بریتانیا تا پایگاه‌های آمریکایی‌ها، گواهی ماندگار بر این واقعیت است که در حالی که کنترل زیرساخت‌ها دست به دست می‌شود، در طولانی‌مدت بازی میان کشورها براساس حاصل جمع صفر نخواهد بود.

ترجمه: یاسمن طاهریان

هستند. اتحادیه اروپا قوانین خود در رابطه با سرمایه‌گذاری‌های خارجی در زیرساخت‌های مهم را به دلیل نگرانی‌های امنیت ملی سخت‌تر کرده است. ابتکار کمربند و جاده ممکن است که سرعت رشد کمتری پیدا کرده و هدفش تعدیل شده باشد. اما همچنان بخش مهمی از هدف طولانی‌مدت شی برای به‌صفت کشیدن کشورهای در حال توسعه حول مدل توسعه چینی به‌شمار می‌رود. یک دهه پیش، کشورهای غربی اهمیت این پروژه را درک نکردند. آنها حالا برای ارائه گزینه‌های جایگزین با چالش روبه‌رو شده‌اند. از زمانی که کریدور ترانزیتی که هند را به خاورمیانه و اروپا متصل می‌کند در نشست گروه ۲۰ پرده‌برداری شد، آمریکا وعده داده تا آمدهی به کشورهای در حال توسعه را از طریق بانک جهانی تسریع کند. با اینکه ابتکار کمربند و جاده چین در طول مسیر خود با چندین دست‌انداز روبه‌رو شده اما فعلاً مسیر سفر در جهان را تغییر داده است.

ابتکار کمربند و جاده چین را رد نمی‌کنند اما آنها هنوز هم مفهوم اساسی آن را درک نکرده‌اند. ابتکار کمربند و جاده بیشتر دفاعی است تا تهاجمی. چین به کارخانه جهان تبدیل شده و برای توسعه پایگاه صنعتی خود به انرژی زیاد و واردات مواد خام نیاز دارد. اما این کشور در خصوص همان تنگه‌هایی که امروز زنجیره تأمین جهانی را دچار مشکل کرده، آسیب‌پذیر باقی مانده است. چین در عین حال به دنبال بازاریابی است که مازاد تولیدات عظیم فولاد و دیگر محصولاتش را جذب کند.

همانطور که هزینه‌های دفاعی، صادرات تسلیحات و روابط استراتژیک چین با رژیم‌های سرکش و متحدان آمریکا به‌طور یکسان گسترش پیدا کرده، نگاه‌ها به ابتکار کمربند و جاده به‌عنوان عنصر اصلی استراتژی بزرگ چینی‌ها، طرحی شیطانی برای تصرف جهان به حساب آمده است. اما ژئوپلیتیک، امری غیرخطی است. چین با حملات خشونت‌بار به هند در سراسر مرز هیمالیا و تحرک نظامی در دریای چین جنوبی و همچنین با شرایط طاقت‌فرسای که برخی از منتقدان آن را «دیپلماسی تله بدی» خطاب کرده‌اند، شک و شبهه‌هایی در خصوص ابتکار کمربند و جاده ایجاد کرده است.

قدرت‌های غربی نیز اقدامات متقابلی را علیه چین صورت داده‌اند. در حوزه نظامی، ائتلاف چهارگانه استرالیا، هند، ژاپن و ایالات متحده همکاری دریایی در ایندوپاسیفیک را ارتقا داده و فروش تسلیحات به کشورهای ساحلی در دریای چین جنوبی مثل ویتنام را افزایش دادند و از فیلیپین در تقویت جزایر پشتیبانی کردند.

در حوزه تجاری و زیرساخت‌ها، قانون رقابت استراتژیک و قانون تراشه‌ها در ایالات متحده، دروازه جهانی اتحادیه اروپا، «کریدورهای اتصال» ژاپن و هند، ابتکار انعطاف‌پذیری زنجیره تأمین چندملیتی و ابتکار «جهان بهتری بساز» گروه هفت، برخی از برنامه‌های بی‌شماری هستند که برای تشویق کشورها به وام گرفتن با نرخ‌های بهره مناسب‌تر از وام‌های چین، مورد استفاده قرار گرفته‌اند. همچنین کشورها تشویق شده‌اند که به جای عقد قرارداد با شرکت چینی هواوی، با شرکت‌های غربی مانند اریکسون سوئد قرارداد ببندند و شبکه‌های 5G را توسعه دهند.

به‌سرعت از سوی ایالات متحده به‌عنوان رقیب ابتکار کمربند و جاده تبلیغ شد. اما این کریدور بیشتر، شعبه‌ای محلی از ابتکار کمربند و جاده است.

یک موضوع این است که ناپندرا مودی، نخست‌وزیر هند به دنبال جلب مشتری برای کریدوری تجاری به روسیه از طریق ایران است که البته برای واشنگتن خوشایند نیست. کشورهای با‌اعتمادبه‌نفس حاشیه خلیج فارس در آنچه جنگ سرد جدید خوانده می‌شود، طرف هیچ‌کسی را نمی‌گیرند. در عوض، آنها همسویی چندجانبه ماهرانه‌ای را به نمایش گذاشته‌اند تا نقش خود را به‌عنوان چهارراهی ژئوپلیتیکی بین اروپا، آفریقا و آسیا تقویت کنند. واژه ترکیبی «آفریقا-اوراسیا» عبارتی است که پژوهشگران از آن برای ارجاع به محورهای تجاری پیش از استعمار استفاده می‌کنند.

امروز، آفریقا-اوراسیا برای بار دیگر در مرکز بحث‌های ژئوپلیتیکی، اقتصادی و جمعیت‌شناسی قرار گرفته است. تمام کشورهای ساختار ایندو-پاسیفیک، جهانی شدن بیشتری می‌خواهند، نه کمتر. موفقیت بیشتر در این است که قدرت‌های تجاری از جغرافیای خود استفاده کنند نه دیگران. آنها از جهانی‌سود می‌برند که به‌طور فزاینده‌ای در هم آمیخته و لایه‌لایه باشد، نه جهانی تقسیم‌بندی شده و منفک. در واقع در همان نشست گروه ۲۰، رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه کریدور ترانزیت تجاری دیگری را مطرح کرد که از بصره، آغاز شده و از طریق ترکیه به اروپا می‌رسد.

کشورهای عضو اتحادیه اروپا برای مقابله با نفوذ استراتژیک چین در ایندو-پاسیفیک و برای محافظت از بازارهای خود در برابر بازار پهل‌های خورشیدی و خودروهای برقی چینی، خود را با آمریکا همسو کرده‌اند. اما همانطور که در دیدارهای گاه‌وبی‌گاه رهبران اروپایی با رهبران هند، ویتنام، اندونزی و سنگاپور مشاهده کرده‌ایم، اروپا همچنان مشتاق است تا صادرات خود را از طریق اقتصاد کشورهای عربی و آسیایی تقویت کند. سروصدهایی در سال ۲۰۱۶ بر سر دریافت اکثریت سهام بندر پیرائوس یونان از سوی شرکت چینی کاسکو ایجاد شد. این بندر دقیقاً همان ترمنالی است که برای مسیر چندجانبه دالان اقتصادی هند-خاورمیانه-اروپا در نظر گرفته شده است. دیپلمات‌ها و تحلیل‌گران غربی دیگر

رب جملوتر بود

است که تمام کشورها در دوران عدم قطعیت و اختلال به آن نیاز دارند

ثبات در همسایگی مناطق غربی نازام شین جیانگ و تبت است. با تشویق پروژه‌های بیشتر چینی در دریای چین جنوبی، ابتکار کمربند و جاده به‌دنبال تقویت مطالبات خود در این منطقه است (کلمه جاده در «کمربند و جاده» به‌معنای خطوط دریایی است).

دهه اول ابتکار کمربند و جاده در زمینه‌های بسیاری موفقیت شگفت‌انگیزی به‌شمار می‌رود. بیش از ۱۵۰ کشور برای این طرح ثبت‌نام کرده‌اند که شامل ۱۸ کشور از ۲۷ عضو اتحادیه اروپاست. این امر چین را به بزرگترین طلبکار در حال توسعه جهان تبدیل و نفوذ دیپلماتیک و ژئوپلیتیک آن را تقویت کرد. این موضوع همچنین مزایای محکمی برای بسیاری از کشورهای در حال توسعه است؛ جایی که جاده‌ها و خطوط ریلی

هیچ‌وقت ساخته‌نمی‌شدند.

با این حال، سرعت پیشرفت ابتکار کمربند و جاده کاهش پیدا کرده است. در سال‌های اولیه این طرح، چین بدون ارزیابی میزان درست خطرات بی‌پروا به کشورهای فقیر وام می‌داد. بسیاری از این وام‌ها بازپرداخت نشده‌اند. وام‌های خارجی چین از سال ۲۰۱۶ کمتر شده است. شی می‌گوید حالا روی سرمایه‌گذاری‌های «کوچک اما زیبا» متمرکز می‌شود؛ تغییر قابل توجه لحن شی برای ابتکاری که زمانی آن را «پروژه قرن» می‌نامید. سرخوردگی داخلی تاحدی این تغییر را توضیح می‌دهد: اقتصاد متزلزل چین هزینه‌های بسیاری در خارج از کشور انجام داده که مورد پسند شهروندان عادی نیست. بقیه کشورها هم از آنجایی که رقابت جهانی چین با آمریکا شدت گرفته، مراقب نزدیکی روابط با این کشور

